

[Ipsen.]

vil komme op på omkring 20 mia kr. Vi hører, at hr. Kampmann har sagt, at efter 5 år vil Saltholmlufthavnen balancere under forudsætning af de almindelige forrentnings- og afskrivningsmetoder for statsvirksomheder. Ja, det er da helt rigtigt, for statsvirksomhedernes afskrivningsmetode siger ca. 4½ pct., men vi har ikke selv penge til at finansiere dette. Det vil sige, at Danmark skal ud og optage lån, som i dag ligger på 10-12 pct. Vi låner altså penge til 10-12 pct. og vil prøve at lave en forrentning på 4½ pct. Man skal ikke være meget regnegeni for at finde ud af, hvilket enormt underskud det vil give hvert år at anlægge en Saltholmlufthavn, som skal betales af de danske skatteydere og ikke af brugerne.

Endelig har vi vedrørende landingsafgifterne også det, at Kastrup kører med meget billige landingsafgifter, men skal vi til Saltholm, må disse afgifter ifølge sagens natur sættes op, for at det nogenlunde kan balancere, dvs. at det igen bliver dyrere, og så vil det være et spørgsmål om, hvor mange penge der kommer her til landet.

Hvis vi ser på argumentet med, at vi har internationale forpligtelser, som hr. Kampmann igen nævnte — at vores troværdighed ikke vil være til stede — så må vi sige, at hr. Kampmann jo har gjort mange forskellige krumspring. Det sidste var jo, at vi, hvis vi ratificerede, ikke var bundet til at bygge Saltholm lufthavn. Dette er jo meget kraftigt tilbagevist både af den svenske og af den danske trafikminister. Men hr. Kampmann mener, det skal igennem, ellers er alt tabt de næste 20-30 år. Hvis vi prøver at se det lidt med svenske øjne, så er der jo ikke nogen tvivl om, at det så udelukkende er til Sveriges fordel at få dette projekt sat i gang, således at de kan få en adgang til det sydlige Europa. Det er ikke for danskernes blå øjnes skyld, de gør det, men alene ud fra et forretnings-synspunkt, der alene er til fordel for Sverige, og jeg tvivler meget på, om Sverige ikke alligevel gerne vil komme eventuelt om nogle få år og sige: jamen all right, så bygger vi denne Øresundsbro.

Der er talt så meget om fra visse sider, at vi skal have fremsynede politikere. Jeg synes, vi har skrækindjagende eksempler nok på fremsynede politikere, der har sat prestige-projekter i gang. De mest fremsynede poli-

tikere, vi har, er tilsyneladende de tidligere stats- og finansministre, som man jo kan læse om i deres dagbøger og andre avisartikler. Herinde er der en masse strålende politikere, der har en god fremtid bag sig.

Holmberg (V):

Nu er det efterhånden mange gange, vi har haft debat om de store trafikinvesteringer. Vi kan sådan nærmere betegne det debatten om Saltholm, selv om vi alle ved, at det rækker langt videre end netop til en lufthavn på Saltholm.

Det er nu tredje gang, vi har det selv samme forslag til første behandling, og selv om det nok er det største samlede projekt i dette århundrede, så vil jeg alligevel i første omgang nøjes med at tale relativt kort, for sandt at sige: kan vi sige meget andet end det, der er fremført mange gange tidligere? Vi har jo også med et stort stemmetal afvist hr. Bilgrav-Nielsens forslag om en såkaldt nyvurdering. Vi kender jo hr. Bilgrav-Nielsens stilling, den har vi kendt fra første færd. Hr. Bilgrav-Nielsen ønsker ingen lufthavn bygget, og alle argumenter for det preller af.

Nu går så diskussionen naturligvis om det store projekt, for nu nærmer vi os jo afslutningen. Jeg vil egentlig ganske afstå fra at kommentere de mange forskellige indlæg, i alle tilfælde uden for huset, for vi ser jo, at planlæggere er uenige. Nationaløkonomer er uenige, og vi ser jo også her i huset, at politikere er uenige. Jeg mener altså, at der ingen grund er til særlig at kommentere de forskellige og slet ikke nævne navne, for vi kender jo hinanden herinde. Hvis vi begynder, så er vi vel også tilbøjelige til at fremhæve dem, der støtter vores egne tanker, og så bliver de alle sammen udråbt til eksperter.

Jeg vil dog ikke undlade at kommentere en udsendelse, vi hørte i radioen i aftes netop om de skiftende trafikministres indstilling, og det lå i alle tilfælde i tonen, at de havde holdt offentligheden, og hvad værre næsten er: folketingets medlemmer, i uvidenhed og næsten tilbageholdt konkrete oplysninger. Kort sagt, at beslutningsgrundlaget skulle være alt for ringe.

Det er jo en voldsom kritik, men er det så rigtigt? Og stillet over for dette spørgsmål må jeg svare, at efter min mening er det ikke rigtigt. Det er jo efterhånden ved at være en gammel sag, en af dem, jeg har fulgt i